

*”All vår tid går åt till att söka stöd, nu orkar vi inte mer -
bristande samordning är ett akut problem”*

En enkätundersökning om bristande samordning av stödinsatser till föräldrar till barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar

Denna rapport är ett led i Attention's arbete för att uppmärksamma och förbättra situationen för våra medlemsgrupper. I denna rapport fokuserar vi på brister i information och samordningen av stödinsatser och de påfrestningar det leder till för familjerna.

Vill du veta mer? Hör av dig till Attention's kansli, e-post: kansliet@attention-riks.se eller ring vår växel: 08-120 488 00

Stockholm 2015-06-26

RIKSFÖRBUNDET
Attention

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Innehåll

RESULTATET I KORTHET	3
BAKGRUND	4
RESULTATET AV UNDERSÖKNINGEN	4
Figur 1. Hur lätt är det att veta vart man vänder sig för att få hjälp eller stöd?.....	5
Figur 2. Har ditt barn erbjudits en samordnad individuell plan (SIP).....	5
Figur 3. Har ni fått mer hjälp och stöd sedan diagnosen fastställdes?	6
Figur 4. Hur ofta upplever du stress kopplad till situationen kring ditt barn?.....	6
Figur 6. Vilka av följande insatser, enligt LSS, tar ditt barn del av?	8
Figur 7. Vilka av följande kommunala insatser, enligt SoL, tar ditt barn del av?	8
Figur 8. Oroar du dig för hur ditt barns liv kommer att bli, när barnet är vuxen?.....	9
Fråga 9. Avslutande fråga om önskemål på stöd	9
BEHOVET AV INSATSER	11

Undersökningen har genomförts av Riksförbundet Attention, i samarbete med Trygg-Hansa. Enkäten skickades som en webbenkät till huvudmedlemmar hos Riksförbundet Attention under perioden 4-27 maj 2015. Målgruppen för undersökningen är föräldrar eller vårdnadshavare till personer med NPF. Antalet huvudmedlemmar med korrekt e-post uppskattas till ca 6 000 personer. Totalt innehåller undersökningen 1765 svar.

Tack!

Vi vill rikta ett stort och uppriktigt tack till alla er som tog sig tid att svara. Attention ser era svar som ett stort och viktigt bidrag till ökade kunskaper om våra familjers behov. Era svar är en viktig del i vårt fortsatta arbete med att påverka vård, skola och omsorg.

Attentions och Trygg-Hansas föräldraenkät juni 2015.

RESULTATET I KORTHET

För många föräldrar till barn med neuropsykiatriska diagnoser (NPF), så som ADHD och Aspergers syndrom, är ett fungerande stöd från samhället helt avgörande för att få livet att fungera. En ny undersökning från Attention, i samarbete med försäkringsbolaget Trygg-Hansa, visar att 72 procent av föräldrar till barn med dessa diagnoser tycker att det ofta är svårt eller omöjligt att veta var de kan få hjälp och stöd. Bara 3 procent tycker att det är lätt att veta var de ska vända sig.

Undersökningen visar också att det som föräldrarna anser påverkar barnet allra mest är det bristande stödet i skolan och bristen på samordningen mellan olika instanser och myndigheter. Bara 8 procent anser att deras barn har fått mycket stöd och hjälp från samhället sedan diagnosen fastställdes. Nästan var tredje förälder (27 procent) har sökt hjälp som de inte har fått och var femte förälder (22 procent) uppger att diagnosen i sig inte har gjort någon skillnad för barnet.

Sedan 2010 ska samhället enligt lag erbjuda samordningsstöd, i form av en samordnad individuell plan (SIP). En SIP är en vård- och omsorgsplan som beskriver insatser och åtgärder från både socialtjänst, hälso- och sjukvård. Det ska erbjudas till familjer med barn som har en eller flera NPF-diagnoser och som har behov av samordning av insatserna. Denna undersökning visar dock att 9 av 10 föräldrar inte har erbjudits en SIP och hela 7 av 10 föräldrar känner inte ens till att möjligheten finns.

Förutom bristen på samordning visar undersökningen att föräldrarnas hälsa påverkas allvarligt av stress och ständig oro. 9 av 10 av de svarande uppgav att de ofta eller ständigt känner stress kopplad till sitt barns situation. 83 procent uppger att kraven som ställs på dem har lett till förändringar i deras arbetssituation. Så många som 15 procent av föräldrarna är för närvarande sjukskrivna och 33 procent har ofta eller periodvis varit det. 27 procent av föräldrarna har gått ner i arbetstid för att kunna vara tillgängliga för barnet.

– Det är alarmerande siffror. Så låg kännedom om vilka möjligheter till samordningsstöd som finns innebär att föräldrarna heller inte kan ställa krav på hjälp. Undersökningen visar tydligt att stöd inte erbjuds utan att föräldrarna själva måste kämpa för det. Den ständiga jakten på stöd är påfrestande. Många av våra medlemmar känner sig tvingade att gå ner i arbetstid, eftersom barnets diagnos är ett heltidsjobb i sig, säger Anki Sandberg, ordförande för Riksförbundet Attention.

Trygg-Hansas barnförsäkringsexpert Alexandra Gahnström instämmer:

– Tyvärr bekräftar undersökningen de svårigheter vi upplever bland de föräldrar som ringer till oss. Många föräldrar är stressade och känner inte att de får den hjälp de behöver. Det slukar en massa tid och kräver dessutom mycket kunskap att koordinera stödet på egen hand.

Undersökningen är gjord av Riksförbundet Attention i samarbete med Trygg-Hansa. Attention organiserar 14 500 personer med en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning. Trygg-Hansa försäkrar hälften av alla individuellt försäkrade barn i Sverige och har kontakt med många föräldrar till barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.

BAKGRUND

Riksförbundet Attention är en intresseorganisation för personer med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF) och deras familjer. Attention företräder personer med egna funktionsnedsättningar, anhöriga och personal som möter dessa grupper inom t.ex. skola, vård, socialtjänst, arbetsförmedling och försäkringskassa. Bland medlemmarna finns personer med ADHD, Autismspektrumtillstånd, Tourettes syndrom och tvångssyndrom (OCD), språkstörning samt personer med nedsatt förmåga att läsa, skriva och räkna. Attention har 14 500 medlemmar organiserade i 58 lokala föreningar.

Attention har många viktiga uppgifter. Vi arbetar för:

- en god och rättvis tillgång till vård, stöd och anpassning för personer med egen funktionsnedsättning och deras anhöriga
- att skapa en bra, trygg och säker skola där alla elever har möjlighet att lyckas
- bättre samverkan mellan föräldrar och elever respektive skola och elevhälsa
- att fler personer med NPF ska få möjlighet till jobb/praktikplats med individuellt anpassade åtgärder samt trygga socialförsäkringar för dem som behöver ekonomiskt stöd
- stärkt inflytande på vård, stöd och insatser samt åtgärder mot diskriminering
- ökad kunskap, respekt och förståelse i samhället för våra målgrupper

Denna enkät är ett led i att förbättra situationen för våra familjer genom att få en tydligare bild av vilka åtgärder som krävs. Den är gjord i samarbete med försäkringsbolaget Trygg-Hansa, med vilka vi har inlett ett samarbete för att gemensamt lyfta frågan om samhällets stöd och ansvar för familjer med barn och unga med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. Tillsammans vill vi påverka vård- och omsorgsgivare och andra berörda så att dessa föräldrar ska få det stöd man är i behov av och har rätt till.

De svar vi fått ger oss en bild av hårt pressade familjer som verkligen sliter för att få vardagen att fungera får med allt för lite stöd från samhället. Ofta möter de tjänstemän som saknar kunskap om neuropsykiatriska funktionsnedsättningar, och där förslag på stöd och anpassningar präglas av denna okunskap.

RESULTATET AV UNDERSÖKNINGEN

Totalt svarade 1 765 personer på enkäten. Målgruppen för undersökningen är föräldrar eller vårdnadshavare till personer med NPF. 91 procent av deltagarna svarade i egenskap av mamma, 8 procent som pappa och 1 procent som annan vårdnadshavare. Majoriteten (54 procent) besvarade enkäten för ett barn i åldern 11-18 år, 22 procent i åldern 19-25 år, 21 procent i åldern 6-10 år, och 2 procent för barn mellan 1-5 år. 70 procent av de som svarade har 1 barn med NPF-diagnos. 24 procent har 2 barn med NPF-diagnos och 6 procent har 3 eller fler barn med NPF-diagnos.

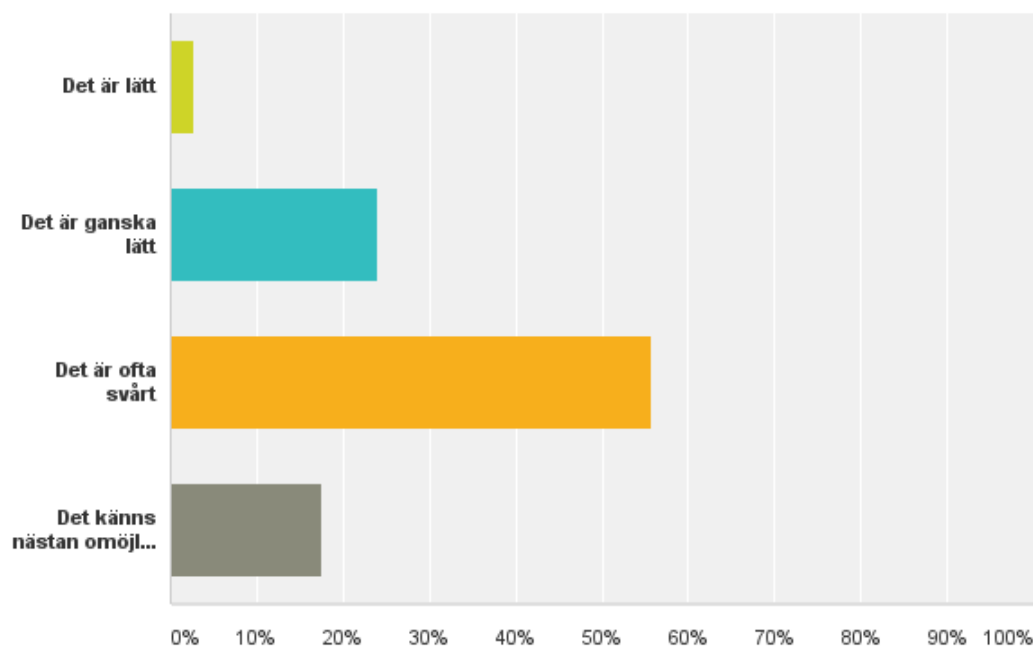
På frågan om föräldern själv har egen NPF-diagnos svarar majoriteten nej, se figur nedan. Under svarsalternativet "vet inte" brukar de som misstänker en egen diagnos, enligt vår erfarenhet, finnas.

Egen NPF-diagnos hos föräldern:

Svarsval	Svar	
Ja	14,22%	251
Nej	72,46%	1 279
Utreds just nu	1,87%	33
Vet inte	11,44%	202
Totalt		1 765

Figur 1. Hur lätt är det att veta vart man vänder sig för att få hjälp eller stöd?

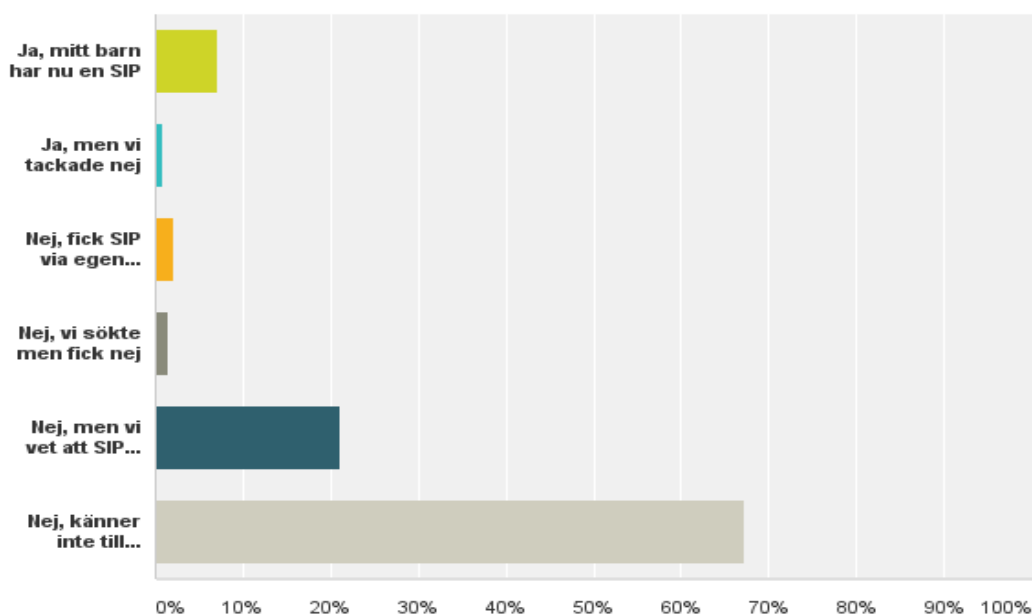
En stor majoritet av de svarande (72 %) tycker att det ofta är svårt eller nästan omöjligt att veta var de kan få hjälp och stöd. Endast 3 procent tycker att det är lätt att veta vart de ska vända sig, se figur nedan.

Figur 2. Har ditt barn erbjudits en samordnad individuell plan (SIP)

Sedan 2010 ska samhället enligt lag erbjuda samordningsstöd, i form av en samordnad individuell plan (SIP). En SIP är en vård- och omsorgsplan som beskriver insatser och åtgärder från både socialtjänst, hälso- och sjukvård. Det ska erbjudas till familjer med barn om de har behov av insatser från både socialtjänst och hälso- och sjukvård och om det finns behov av samordning. Denna undersökning visar

dock att 9 av 10 föräldrar inte har erbjudits en SIP och hela 7 av 10 föräldrar känner inte ens till att möjligheten finns.

Figur 3. Har ni fått mer hjälp och stöd sedan diagnosen fastställdes?

Svarsval	Svar
Ja, mitt barn har fått mycket stöd och hjälp.	7,88% 133
Ja, av vissa instanser har vi fått stöd och hjälp	43,96% 742
Ja, en/ett par insatser har vi fått, men vi har sökt mer hjälp som vi inte har fått	26,66% 450
Nej, diagnosen har inte gjort någon skillnad	21,50% 363
Totalt	1 688

Kommentar:

När barnets väl utretts och man ställer en diagnos är svårigheterna tyvärr inte över. Nästan 50 % av de svarande har inte fått den hjälp man vill ha eller anser att situationen är densamma som före diagnosen. Bara knappt 8 % anser att barnet fått mycket stöd och hjälp.

Figur 4. Hur ofta upplever du stress kopplad till situationen kring ditt barn?

	1 = Aldrig	2	3	4	5 = Jag känner mig ständigt stressad	Totalt	Viktat genomsnitt
(ingen etikett)	0,48% 8	1,84% 31	8,98% 151	32,16% 541	56,54% 951	1 682	4,42

Figur 5. Har de krav på er som föräldrar lett till att du eller din partner själva blivit sjukskrivna?

Svarsval	Svar	
Ja, ofta	7,76%	130
Ja, vissa perioder	25,01%	419
Ja, en av oss är just nu sjukskriven	14,51%	243
Nej, mitt barns situation har inte påverkat mitt eller min partners arbete	17,43%	292
Nej, men vi har frivilligt gått ner i arbetstid	26,93%	451
Ja, min arbetsförmåga har begränsats och jag har fått sjukersättning	8,36%	140
Totalt		1 675

Kommentar:

Föräldrarnas eget arbete påverkas i hög grad av det bristande stödet för barnet. Resultatet stämmer med liknande undersökningar som vi varit involverade i t.ex. undersökningen "Vem hjälper den som hjälper" gjord av psykiatrinätverket NSPH i maj 2015. Anhöriga är betydligt oftare än andra sjukskrivna. Vissa väljer att gå ned i arbetstid för att kunna stödja barnet och ta hand om alla kontakter.

Undersökningen visar att hjälp, stöd och kontakt i huvudsak ges av BUP, skolan, habiliteringen, Försäkringskassan och primärvården:

Skolan	82 % har kontakt
Försäkringskassan	73 % har kontakt
BUP	67 % har kontakt
Habiliteringen	46 % har kontakt
Primärvården	37 % har kontakt

Figur 6. Vilka av följande insatser, enligt LSS, tar ditt barn del av?

	1	2	3	4	5	Tar ej del av insats	Totalt
Rådgivning och annat personligt stöd	7,61% 128	6,83% 115	8,73% 147	7,13% 120	4,10% 69	65,60% 1 104	1 683
Personlig assistans	1,85% 31	0,65% 11	0,95% 16	0,65% 11	0,89% 15	95,00% 1 596	1 680
Ledsagarservice	1,61% 27	0,89% 15	0,89% 15	1,19% 20	1,66% 28	93,76% 1 577	1 682
Kontaktperson	2,44% 41	2,15% 36	2,09% 35	1,79% 30	3,28% 55	88,26% 1 481	1 678
Kontaktfamilj	1,37% 23	0,36% 6	0,54% 9	1,13% 19	1,97% 33	94,63% 1 585	1 675
Avlösarservice i hemmet	1,79% 30	1,13% 19	1,13% 19	1,25% 21	2,26% 38	92,43% 1 551	1 678
Korttidsvistelse utanför det egna hemmet	1,73% 29	0,83% 14	1,07% 18	1,96% 33	4,22% 71	90,18% 1 516	1 681
Korttidstillsyn för skolgång över 12 år (fritid)	1,14% 19	0,30% 5	0,36% 6	0,48% 8	0,90% 15	96,83% 1 617	1 670
Boende i familjehem eller i bostad med särskild service	1,32% 22	0,30% 5	0,66% 11	0,66% 11	0,96% 16	96,11% 1 608	1 673
Daglig verksamhet	1,79% 30	0,54% 9	1,26% 21	0,72% 12	1,20% 20	94,50% 1 581	1 673

Figur 7. Vilka av följande kommunala insatser, enligt SoL, tar ditt barn del av?

	1	2	3	4	5	Tar ej del av insats	Totalt
Hemtjänst/hjälp i hemmet	1,07% 18	0,12% 2	0,30% 5	0,42% 7	0,47% 8	97,63% 1 646	1 686
Anhörigstöd	2,61% 44	1,01% 17	2,08% 35	1,07% 18	1,78% 30	91,45% 1 540	1 684
Korttidsvistelse	1,02% 17	0,36% 6	0,42% 7	0,96% 16	1,37% 23	95,88% 1 605	1 674
Kontaktperson	1,97% 33	0,77% 13	1,73% 29	1,37% 23	2,56% 43	91,60% 1 538	1 679
Ledsagarservice	0,90% 15	0,30% 5	0,48% 8	0,60% 10	0,54% 9	97,19% 1 626	1 673
Boendestödjare	1,49% 25	0,36% 6	0,71% 12	0,65% 11	0,77% 13	96,02% 1 615	1 682
Försörjningsstöd	2,20% 37	1,37% 23	1,72% 29	1,43% 24	1,01% 17	92,27% 1 552	1 682
x	0,00% 0	0,00% 0	0,00% 0	0,00% 0	0,00% 0	0,00% 0	0
Bostad med särskild service för funktionshindrade	1,14% 19	0,30% 5	0,30% 5	0,24% 4	0,18% 3	97,85% 1 635	1 671

Figur 8. Oroar du dig för hur ditt barns liv kommer att bli, när barnet är vuxen?

	1 = Inte alls	2	3	4	5 = Jag känner mig ständigt orolig	Totalt	Viktat genomsnitt
(ingen etikett)	0,54% 9	2,39% 40	10,57% 177	34,87% 584	51,64% 865	1 675	4,35

Även beträffande denna fråga ligger resultatet nära det som finns i "Vem hjälper den som hjälper?", men oron är ännu högre hos föräldrarna till barn och unga med NPF. Över hälften uppger att se ständigt känner sig oroliga för barnet. Bara en halv procent oroar sig aldrig.

Fråga 9. Avslutande fråga om önskemål på stöd

Enkäten avslutades med en fråga som löd. "Vad är det viktigaste samhället skulle kunna göra för att underlätta för er familj?"

Vi fick 1 381 svar på denna fråga, ett enormt material och en viktig kunskapskälla. Svaren visar att föräldrar till barn med NPF har det väldigt tufft och gör enorma insatser, men sällan själva får det stöd de skulle behöva. Eftersom enkäten riktar sig till barnfamiljer handlar förslaget väldigt ofta om åtgärder som skolan borde vidta. 50 procent av de svarande upplever bristande stöd från skolan, är det som det som påverkar deras barn mest. Det som påverkar familjerna näst mest (46 procent) är bristen på samordning mellan olika instanser och myndigheter. Det tar mycket tid för både barn och föräldrar och gör vardagslivet tungrovt.

Det finns många tänkbara och betydande kommentarer i denna undersökning. Ett urval av dessa kan du finna nedan.

Samordna alla insatser! Det skulle vara skönt att ha en kontaktperson som kände till vår situation och som kunde vara en spindel i nätet. Det är mycket svårt att veta vart man skall vända sig och väldigt jobbigt att om och om igen utlämna sin familj till olika instanser.

Bättre samordning och uppföljning. Erbjud stöd för syskon för att kunna förstå både syskonet och sig själv, och hur diagnoser påverkar. Familjerådgivning eller stöd till föräldrarna så att de orkar med att inte bara strida för sitt barn, utan även ha orken kvar för varandra så att separation inte blir enda utvägen (även om det är för sent just i vårt fall).

Jag önskar att det fanns någon att vända sig till som kunde ha en helhetssyn till vad sonen har för rättigheter och behov för att få bästa möjliga stöd och bästa möjliga liv. Som kunde veta vad det finns för olika möjligheter till stöd och som kunde tipsa om vart han/vi ska vända oss och hur man ska ta sig fram i det som idag känns som en djungel. Och som kunde sträcka ut en hand och höra av sig regelbundet, "checka in" eftersom vi inte alltid orkar jaga och försöka förbättra vardagen för sonen utan istället bara låter tiden gå, trots att det kan finnas en mängd brister men som vi bara inte orkar ta tag i. Som det är nu så har han en kontakt med habiliteringen typ en gång om året, möjligen två och det är ett kort möte där han typ säger att allt är "bra" och sen kan han må hur dåligt som helst däremellan och vi vet inte hur vi ska hjälpa. Han hade en

kontaktperson men den personen blev själv deprimerad och hörde av sig allt mer sällan för att slutligen liksom försvinna, men ingen uppföljning från kommunen utan nu när vi har fått detta konstaterat - att han faktiskt inte tänker komma tillbaka - så får vi själva ta tag i och driva frågan om detta om det ska hända något.

Att faktiskt bistå med de resurser mitt barn har rätt till. Upplever att samhället/kommun/skola "låter" vissa barn falla mellan stolarna medvetet.

Ta NPF på allvar, det är ett legitimt FUNKTIONSHINDER precis som blindhet, dövhet eller en CP-skada. Problemet är att funktionshindret inte syns! Vi som har det har konsekvenser i vår vardag vilket är en del av definition av begreppet funktionshinder. Våra problem ska inte ligga i händerna på läns- och kommunpolitikerns godtycke.

Absolut största skillnaden skulle det bli om skolan hade större förståelse och var bättre förberedd på vilka problem som kan uppstå. Det verkar som om hjulet måste uppfinnas för varenda elev som får problem, trots att mönstret borde vara så tydligt bara man har minsta lilla kunskap. Att ta bort väntetiderna både på insatser i skolan, hjälp från t.ex. BUP och utredningar. Även när man är i ett riktigt akut läge med ett barn så kan väntetiderna vara årslånga, och på den tiden hinner både barn och föräldrar hamna långt under isen. Samordning, känns jobbigt att trots att man kanske regelbundet träffar både psykologer & läkare BUP som kan allt om ens situation, så måste man uppsöka vårdcentralen för en eventuell sjukskrivning.

Skolan!!!!!! Mindre antal elever i varje klass. Ökad kunskap hos lärare och rektorer om NPF. Ökat vårdbidrag så att man kan ha råd att gå ner i arbetstid, för barnets skull men även för sin egen del för att orka vara en bra förälder och motverka sjukskrivning och utmattnings.

Mindre undervisningsgrupper i skolan och eller en självklar anpassning av materiel och lokaler i skolan så man har chans att nå så långt som möjligt. Att ADHD diagnostiserade har samma rätt till LSS och försäkringar. Även en längre föräldradedighet som kan tas under perioder i barnets liv då det kan behövas som mest, i mitt fall under tonåren som har präglats av många strider mot skola och vakna nätter när barnet haft svårt att passa tider och hålla sig inom ramarna.

Hjälpa till med skolsituationen och visa förståelse för problematiken. Få avlösning i hemmet så jag skulle kunna arbeta lite.

BEHOVET AV INSATSER

Denna undersökning bekräftar behovet av ett riktat stöd till föräldrar till barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar. De bekräftar och förtydligar de krav Attention ställer i sitt intressepolitiska program "Det här vill vi":

- Tidiga insatser så att barnet snabbt får hjälp
- Samordningen av insatserna kring barn med funktionsnedsättning ett måste, resurserna används ineffektivt
- Informationen om rätten till Samordnad Individuell Plan (SIP) måste förbättras
- Stöd är en rättighet som ska erbjudas, föräldrarna ska inte själva behöva jaga det
- Stödet till elever med NPF måste förbättras och skolmiljön anpassas. Lärarna måste få ökade NPF-kunskaper
- Eget stöd och möjlighet till bearbetning viktigt för hälsan – alldeles för många blir själva sjuka
- Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt svårigheten att kombinera föräldraskap och förvärvsarbete.
- Det behövs riktade insatser för att engagera pappor.

Goda exempel

Attention välkomnar alla initiativ som kan förbättra för våra familjer. Även om vi här tagit fasta på de brister som råder är vi medvetna om att det också finns goda exempel. Det finns skolor som verkligen försöker, anställda som på egen hand skaffar sig de nödvändiga kunskaperna, myndigheter och företag som tar bra initiativ etc. Men som helhet görs det för lite för att underlätta för familjer med NPF. Utvecklingen går dessutom för sakta, extra beklagligt med tanke på att det gäller så många unga människor med ett långt liv framför sig.

– Att Trygg-Hansa startat den vägledande tjänsten Familjehjälpen, riktad till föräldrar vars barn har NPF och har en barnförsäkring, känns som just ett sådant gott initiativ som vi efterlyser. Tanken med Familjehjälpen är att upplysa föräldrarna om vilka rättigheter och möjligheter till stöd och ersättning som finns i samhället. Kontakten sker genom Trygg-Hansas skadehandläggare.

Om du som läser denna enkät vill veta mer och kanske också själv engagera dig i Attention så anmäler man sig som medlem på www-attention-riks.se